

lov er der faktisk ganske mange præciseringer af kommunernes muligheder for at være med til at løfte den opgave, der skal sikre længerevarende botilbud efter bilstandsloven.

Så på den baggrund er der almindelig anerkendelse til forslagsstillerne for, at de har trykket på et ømt punkt. Men det er jo også et punkt, som regeringen siden sin etablering i 1993 har arbejdet meget ihærdigt med, og hvor udviklingen faktisk går i den rigtige retning. Og det gør den jo ikke mindst, fordi de partier, der er med i satspuljeforliget, faktisk også har prioriteret det område.

Så vi tror altså ikke, at det er tiden til at sætte en hel masse nye initiativer i gang, men tiden til at sikre, styrke og kvalificere indsatsens fortsatte udvikling.

Jørn Pedersen (S):

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 31 er det jo klart, at vi fra Socialdemokratiets side må sige, at der er mange sympatiske ting i det forslag. Og af beslutningsforslaget fremgår det jo også klart og tydeligt, at det har taget afsæt i en tidligere debat her i salen, hvor et enigt Folketing vedtog en dagsorden, som det hed på daværende tidspunkt.

Jeg vil da gerne sige, at Socialdemokratiet er meget optaget af at gøre noget ved de dengang rejste problemer, og som det fremgik af redegørelsen fra bolig- og byministeren, er der jo allerede sket utrolig meget. Og noget af det mest konkrete, vi bør henholde os til i dagens debat, er den arbejdsgruppe, der er blevet nedsat i et samarbejde mellem Socialministeriet og Boligministeriet – dengang det hed Boligministeriet – og som den 28. november sidste år har afleveret en rapport, hvori man har set på nogle af de vanskeligheder, der kan være i forbindelse med, at forskellige ministerier og sektorer skal arbejde sammen for at oprette bofællesskaber.

Det fremgår jo også af by- og boligministerens svar herfra i dag, at allerede i januar måned tog man det første initiativ, i og med at man sendte oplysninger ud til kommunerne om nogle af de muligheder, der er.

I denne rapport nævnes der bl.a. et forslag, der går ud på at starte forsøg med medfinansiering, og det tror jeg vil være en god idé, for i forbindelse med nogle af problemerne her ser man ofte, at det kan dreje sig om små grupper i de enkelte kommuner, og at det kan være vanskeligt at få et større overblik over, hvordan man får gjort nogle af de ting, som også SF

ønsker. Og forsøg med anvisning og udlejning tror jeg også kan være med til at gøre nogle af tingene.

Med hensyn til den botilbudspulje, som blev oprettet i 1996, og hvor et bredt flertal her i Tinget jo var meget optaget af, hvordan man kan sørge for, at der kommer flere botilbud og støttemuligheder til de grupper, vi taler om her, vil jeg godt sige, at vi jo også i Socialudvalget har haft store diskussioner om, hvordan vi kan sikre, at der sker en opfølgning, så vi når de delmål og hovedmål, vi har sat os. Og dér må vi jo nu sige, at som det ser ud lige for øjeblikket, er der grund til at glæde sig, for hvor vi for måneder tilbage havde en debat om, at det går for langsomt, og at vi ikke når det, der var blevet lovet, og det, vi havde håbet på og forventet, så ser det nu ud til – som det også blev nævnt tidligere – at vi når op på 863 pladser, hvor vi faktisk på et tidligere tidspunkt blot talte om 639 pladser.

Jeg vil også godt sige, at de nye sociallove, der er vedtaget, så de træder i kraft pr. 1. juli 1998, jo helt klart har elementer i sig, der gør, at nogle af problemstillingerne i beslutningsforslaget forhåbentlig bliver klaret tidligere, end vi har set indtil nu.

Når vi taler om indsatsen for de svageste grupper med hensyn til fleksible boliger osv., vil jeg godt sige, at jeg er mindre centralist, end man åbenbart er i SF, for jeg mener stadig væk, at det må være afgørende, at problemerne løses så tæt på borgerne som muligt. Og derfor skal jeg ikke føje flere ting til den liste af meget fornuftige ting, som bolig- og byministeren kom med, men blot konstatere, at med de ting, der er sat i værk, og de ting, vi i fællesskab har opstillet som målsætning, tror jeg faktisk, vi tjener hinanden godt nok ved at sige, at nu må vi lige se, hvordan det fungerer med de opstramminger, der er på vej.

Derfor må jeg sige, at på baggrund af det afviser vi forslaget på nuværende tidspunkt. Men jeg vil også sige, at dette beslutningsforslag jo ikke bare er et boligpolitisk forslag, men også et forslag, der har meget at gøre med den debat, vi havde for nogle få minutter siden her i salen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Med fare for at blive kaldt centralist vil jeg alligevel tillade mig at undre mig lidt over, at det blev afvist så kontant, at man fra det her Tings